

Povestea mea Erasmus+

Nume și prenume: Tocuț Codrin Dragoș

Tip mobilitate: Studiu (Student)

Universitatea de origine: Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Universitatea gazdă: Ludwig-Maximilians Universität München

Perioadă: WS 2015/2016

Am ales să merg cu Erasmus+ pentru că auzisem că schimbă destine. Pe asta n-am crezut-o. Suna cam exagerată ideea. Adică, ce se poate schimba atât de mult în șase luni, nu? Nu cred că există prea mulți oameni în familia Erasmus care să nu fi făcut pe „Toma necredinciosul”, asemeni mie.

Adevărul este că eram un copil când am plecat, un copil de vreo 22 de ani, plecat din orașul natal într-un oraș mai mare de multă vreme, care credea că le văzuse pe toate.

Am avut însă ce orice student Erasmus ar trebui să aibă: curiozitate și deschidere spre nou, o doză ușoară de nesăbuiță pentru că nivelul meu real de limbă era puțin peste B1 și mult curaj.

Când am ajuns în Germania lecțiile Erasmus au început să curgă, pentru că Erasmus nu este numai despre școală sau numai despre anumite aspecte ale vieții. Erasmus este despre tot. Această experiență te trăiește, te urcă și te coboară. O vei urî uneori poate, pentru a ajunge s-o iubești și s-o apreciezi la adevărata ei valoare.

Pe mine m-a scos din colivie. M-a făcut să mă simt îngrozitor de singur când am ajuns și înconjurat de prieteni la scurt timp după. Mi-a arătat că școala și medicina se pot face la un alt nivel pe care voi încerca să-l aduc măcar pe bucați și la noi.

Erasmus mi-a arătat că nu știu la fel de multe pe câte credeam că știu. Mi-a distrus anumite prejudecăți periculoase și ca un tată iubitor, m-a ajutat să-mi construiesc o altă fundație. Una mai sănătoasă.

Când am revenit acasă am fost de-a dreptul răvășit, iar lucrurile din acel moment n-au mai fost niciodată la fel, tocmai de aceea am optat instant pentru încă o bursă în anul ce urma să vină.

Toate obstacolele de care trecusem, tot acel carusel de emoții mă făcuseră să realizez că pot să-mi folosesc aripile și să zbor, paroxismul fiind atins când o profesoară îmi spusese către sfârșitul perioadei mele de acolo că sunt bun și că speră să mă revadă cândva în Germania, lucru imposibil de imaginat la începutul perioadei când unicul scop devenise simpla supraviețuire.

N-am crezut niciodată că șase luni din viață mă pot transforma în ceva ce-mi dorisem dintotdeauna să fiu, mai ales că nu crezusem vreodată că acel ceva putea fi realizabil.

Să zugrăvesc povestea mea Erasmus în cuvinte e greu, e imposibil de fapt. Erasmus este ce n-ai crezut că poți să simți, ce n-ai crezut că poți să vezi și să devii, e insolit, e schimbător, e imuabil, e vechi, e complet nou, e tot.

Pe post de final, n-o să vă urez „mult noroc” sau „să găsești ce cauți” sau mai știu eu ce politețuri. Mai autentic de atât nu se poate: îți urez doar „să mergi”. Vei primi de la experiență exact lucrurile de care ai nevoie.

soon to be Dr.

Codrin Dragoș Tocuț